

Music for Prague 1968

M. Carme Urios Martín

En Jacques descendí de l'avió per la rampa que connectava amb la planta superior de l'aeroport, agafant la nansa de la seva maleta i caminant fins a la rampa mecànica que portava al pis inferior.

Quan va aixecar els ulls li va sobtar veure un noi jove i ben vestit a la porta. No li hagués donat importància si el desconegut no l'hagués estat mirant amb una estranya fixació.

Les seves suspicàcies es veieren aviat confirmades quan arribà al peu de la rampa i el noi li somrigué, acostant-se.

- Podria acompanyar-me, si us plau? –Preguntà amablement el desconegut, no sobrepasant els dinou anys.
- Per què? –Va preguntar en Jacques, sense voler amb bastant hostilitat.

L'altre esborrà el seu somriure i s'aproximà més, fins a murmurar a la seva oïda:

- Sé el que et proposes

En Jacques no va tenir oportunitat de dir res. En mil·lèsimes de segon el canó d'una pistola pressionava el seu estomac, i el foradava amb un projectil de plom.

La sang començà a brollar, i en pocs minuts Jacques caigué a terra veient el sostre des dels seus ulls cecs. El seu assassí s'apressà a obrir la maleta i a rebuscar entre la roba, posant-se molt nerviós davant l'imminent arribada dels guardes de seguretat.

S'aixecà lentament, prenent entre les mans la caràtula d'un cd:

- *"Music for Prague 1968"*... Rabiós, llançà la caixa a terra aixafant-la d'una trepitjada-
M'he equivocat!

Després arrencà a córrer, empenyent els horroritzats viatgers que s'arremolinaven al voltant del cadàver.

Dies després, la policia acceptà definitivament que havien de tancar el cas: l'assassí no es trobava fitxat i probablement ja hagués escapat del país.

La família de la víctima mai arribaria a tan sols sospitar que en realitat allò hagués estat producte d'una confusió en un conflicte entre màfies.